

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. október 25.*

„Közszolgálat – EKSZ – Díjazás – A pekingi küldöttséghez beosztott tisztviselők – Családi támogatások – A 2015/2016-os tanévre járó iskoláztatási támogatás – A személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata – A személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeg túllépése – A rendkívüli esetekben az iskoláztatási költségek megtérítésének felső határát megállapító határozat – Általános végrehajtási rendelkezések”

A T-729/16. sz. ügyben,

PO, az Európai Bizottság tisztviselője,

PP, az Európai Külügyi Szolgálat tisztviselője,

PQ, az Európai Bizottság tisztviselője,

PR, az Európai Bizottság tisztviselője

(képviselik őket kezdetben: N. de Montigny és J.-N. Louis, később: N. de Montigny ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ)** (képviselik: S. Marquardt és R. Spac, meghatalmazotti minőségben, segítők: M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire és S. Moya Izquierdo ügyvédek)

alperes ellen

az EKSZ azon határozatainak megsemmisítése iránt az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, amelyek megtagadták a felperesektől a 2015/2016-os tanévre az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximuma (az alapesetben alkalmazandó maximális összeg hatszorosa) 10 000 euróval (összesen 27 788,40 euróra) növelt összeget meghaladó részének megtérítését,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, I. Labucka és A. Dittrich (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. Marescaux tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2018. május 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

- 1 PO, PP, PQ és PR felpereseket az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) személyi állományának tagjaiként az Európai Unió kínai küldöttségéhez, Pekingbe osztották be.

A. PO

- 2 2011. augusztus 26-án PO-t szolgálati érdekből a kínai uniós képviselőhöz osztották be Pekingbe. Amint megérkezett Kínába, gyermekeit a British School of Beijingbe íratta be.
- 3 2015. szeptember 9-én az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzet szabályzat) X. mellékletének 15. cikke alapján PO az iskoláztatási költségek visszatérítését (B típusú iskoláztatási támogatás) igényelte a 2015/2016-os tanévre a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők részére e rendelkezés által előírt összeget meghaladó mértékben, amely a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 3. cikke értelmében az iskoláztatási támogatás maximumának hatszorosa lehet (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximum). A 2015/2016-os évre az iskoláztatási támogatás alapesetben alkalmazott maximuma gyermekenként havi 260,95 euró volt, a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeg tehát havi 1565,70 eurót, azaz évi 18 788,40 eurót tett ki.
- 4 2015. december 17-én PO e-mailt kapott a kinevezésre jogosult hatóságtól, amely arról tájékoztatta őt, hogy az iskoláztatási költségek visszatérítésének gyermekenkénti legmagasabb összegét a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumának 10 000 euróval megnövelt összegében (évi 28 788,40 euróban) korlátozta. A PO által kapott iskoláztatási támogatások, valamint a gyermekei után fizetett iskoláztatási költségek közötti különbség a 2015/2016-os tanévben 17 330,11 eurót tett ki.
- 5 2016. március 7-én, PO-t a kérelme nyomán úgy tájékoztatták, hogy a „2015. december 21-i e-mail” a kinevezésre jogosult hatóság határozatának minősül, amellyel szemben panaszt nyújthat be.
- 6 2016. március 15-én a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján a felperes panaszt nyújtott be a 2015. december 17-i e-maillal szemben.
- 7 2016. július 5-én a kinevezésre jogosult hatóság a PO által benyújtott panaszt elutasító határozatot hozott.

B. PP

- 8 2015. augusztus 1-jén PP-t szolgálati érdekből a kínai uniós képviselőhöz osztották be Pekingbe. Tekintettel arra, hogy 2015. május 19-én érkezett Kínába, gyermekeit a Dulwich College Beijingbe íratta be.
- 9 2015. augusztus 25-én a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke értelmében PP az iskoláztatási költségek visszatérítését (B típusú iskoláztatási támogatás) igényelte a 2015/2016-os tanévre a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékben.

- 10 2015. december 17-én PO e-mailt kapott a kinevezésre jogosult hatóságtól, amely arról tájékoztatta őt, hogy az iskoláztatási költségek visszatérítésének gyermekenkénti legmagasabb összegét a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumának 10 000 euróval megnövelt összegében (évi 28 788,40 euróban) korlátozta. Az ezen e-mail végén szereplő megjegyzésből kitűnik, hogy azt kizárólag tájékoztatási célból küldték, és az nem minősül a személyzeti szabályzat 90. cikke szerinti sérelmet okozó aktusnak. A PP által kapott iskoláztatási támogatások, valamint a gyermekei után fizetett iskoláztatási költségek közötti különbség a 2015/2016-os tanévben 23 791,93 eurót tett ki.
- 11 2015. december 21-én PP kérelmére a kinevezésre jogosult hatóság megerősítette, hogy ő kizárólag a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegben részesül.
- 12 2016. január 13-án PP tájékoztatta a kinevezésre jogosult hatóságot arról, hogy ez rá nézve milyen következményekkel jár, és kérte, hogy megkaphassa a végleges határozatot.
- 13 2016. január 14-én PP-t arról tájékoztatták, hogy a végleges határozat a 2015. december 21-i e-mail.
- 14 2016. március 16-án PP a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján a 2015. december 21-i e-maillal – és amennyiben szükséges, a 2015. december 17-i e-maillal és a 2016 február havi illetményelszámolásával – szemben panaszt nyújtott be.
- 15 2016. július 5-én az EKSZ a PP által benyújtott panaszt elutasító határozatot hozott.

C. PQ

- 16 2015-ben PQ a kínai uniós küldöttség egyik álláshelyére pályázott Pekingbe. 2015. október 19-én felajánlották számára ezen álláshelynek a 2016. január 1-jétől való betöltését.
- 17 2015. november 19-én PQ a 2015/2016-os tanévre előleget kért az iskoláztatási támogatásból, valamint a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke alapján az iskoláztatási költségek visszatérítését (B típusú iskoláztatási támogatás) igényelte a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékben.
- 18 2015. december 17-én PQ e-mailt kapott a kinevezésre jogosult hatóságtól, amely arról tájékoztatta őt, hogy az iskoláztatási költségek visszatérítésének gyermekenkénti legmagasabb összegét a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumának 10 000 euróval megnövelt összegében korlátozta. Az ezen e-mail végén szereplő megjegyzésből kitűnik, hogy azt kizárólag tájékoztatási célból küldték, és az nem minősül a személyzeti szabályzat 90. cikke szerinti sérelmet okozó aktusnak. Az iskoláztatási költségeket nyolc hónapra arányosították tizenkét hónapos időszakot figyelembe véve.
- 19 Amint PQ 2016. január 1-jén megérkezett Kínába, gyermekeit a Western Academy of Beijingbe íratta be. A PQ által kapott iskoláztatási támogatások, valamint a gyermekei után fizetett iskoláztatási költségek közötti különbség a 2015/2016-os tanévben 10 011,94 eurót tett ki.
- 20 2016. március 14-én a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján a felperes panaszt nyújtott be a 2015. december 17-i e-maillal szemben.
- 21 2016. július 5-én az EKSZ a PQ által benyújtott panaszt elutasító határozatot hozott.

D. PR

- 22 2013. augusztus 14-én PR-t szolgálati érdekből a kínai uniós képviselőhöz osztották be Pekingbe. Amint megérkezett Kínába, gyermekeit a Western Academy of Beijingbe íratta be.
- 23 2015. szeptember 25-én a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke értelmében PR az iskoláztatási költségek visszatérítését (B típusú iskoláztatási támogatás) igényelte a 2015/2016-os tanévre a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékben.
- 24 2015. december 17-én PR e-mailt kapott a kinevezésre jogosult hatóságtól, amely arról tájékoztatta őt, hogy az iskoláztatási költségek visszatérítésének gyermekekénti legmagasabb összegét a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumának 10 000 euróval megnövelt összegében korlátozta. Az ezen e-mail végén szereplő megjegyzésből kitűnik, hogy azt kizárólag tájékoztatási célból küldték, és az nem minősül a személyzeti szabályzat 90. cikke szerinti sérelmet okozó aktusnak. A PR által kapott iskoláztatási támogatások, valamint a gyermekei után fizetett iskoláztatási költségek közötti különbség a 2015/2016-os tanévben 17 960,45 eurót tett ki.
- 25 2016. január 7-én PP kérelmére megerősítették számára, hogy ő csak a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegben részesül.
- 26 2016. március 4-én PR azt kérte, hogy hivatalos határozatot küldjenek a részére.
- 27 2016. március 7-én PR e-mailt kapott a kinevezésre jogosult hatóságtól, amelyben az arról tájékoztatta őt, hogy a 2015. december 17-i e-mail volt a sérelmet okozó aktus.
- 28 2016. március 12-én a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján PR panaszt nyújtott be a 2015. december 17-i e-maillal szemben.
- 29 2016. július 5-én az EKSZ a PR által benyújtott panaszt elutasító határozatot hozott.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 30 A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2016. október 17-én benyújtott keresetlevelükkel előterjesztették a jelen keresetet.
- 31 2017. január 6-án az EKSZ előterjesztette az ellenkérelmet.
- 32 2017. március 9-én a felperesek előterjesztették válaszukat.
- 33 2017. május 3-án az EKSZ benyújtotta viszonválaszát.
- 34 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (ötödik tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikkében szereplő pervezető intézkedések keretében felhívta az EKSZ-t, hogy válaszoljon bizonyos kérdésekre. Az EKSZ e kérelemnek eleget tett.
- 35 A Törvényszék a 2018. május 30-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 36 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a „felpereseknél felmerülő iskoláztatási költségeket 10 000 euróra korlátozó” 2015. december 17-i határozatokat;

- amennyiben szükséges, semmisítse meg:
 - a 2015. december 21-i e-mailt;
 - minden további, a 2015. december 17-i e-mailt megerősítő e-mailt;
 - az iskoláztatási támogatásról készült értékeléseket;
 - a kifizetett iskoláztatási támogatás összegét feltüntető illetményelszámolásait;
- amennyiben szükséges, semmisítse meg panaszukat elutasító 2016. július 5-i határozatokat;
- az EKSZ-t kötelezze a költségek viselésére.

37 Az EKSZ azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak, de megalapozatlannak;
- kötelezze a felpereseket az eljárás költségeinek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 38 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az EKSZ szervezetének és működésének megállapításáról szóló, 2010. július 26-i 2010/427 tanácsi határozat (HL 2010. L 201., 30. o.) 1. cikkének (2) bekezdése értelmében az EKSZ az Európai Unió önálló, a Tanács Főtitkárságától és a Bizottságtól függetlenül működő, a feladatai ellátásához és a céljai eléréséhez szükséges jogképességgel rendelkező szerve.
- 39 A 2010/427 határozat 6. cikke értelmében az EKSZ személyi állományára a személyzeti szabályzat és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek alkalmazandók. A személyzeti szabályzat 1b. cikkének a) pontja kimondja, hogy amennyiben a személyzeti szabályzat másként nem rendelkezik, az EKSZ-t e szabályzat alkalmazásában uniós intézménynek kell tekinteni.
- 40 A felperesek megsemmisítés iránti kérelmeinek tárgyát illetően hangsúlyozni kell, hogy ez utóbbiak elsődlegesen a 2015. december 17-i e-mailekre és a panaszokat elutasító határozatokra vonatkoztak, és a felperesek csak annyiban kérik a 2015. december 17. utáni e-mailek, az iskoláztatási támogatásról készített értékelések és a kifizetett iskoláztatási támogatás összegét feltüntető illetményelszámolás megsemmisítését, „amennyiben szükséges”. A megsemmisítés iránti kérelmekre tekintettel, elsőként a 2015. december 17-i e-mailekre, valamint a panaszokat elutasító határozatokra vonatkozó megsemmisítés iránti kérelmek, majd másodikként az egyéb megsemmisítés iránti kérelmek vizsgálatára kerül sor.

A. A 2015. december 17-i e-mailekre, valamint a panaszokat elutasító határozatokra vonatkozó megsemmisítés iránti kérelmekről

- 41 A felperesek a 2015. december 17-i e-mailekre, valamint a panaszokat elutasító határozatokra vonatkozó megsemmisítés iránti kérelmeik alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkoznak.
- 42 Az első jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy mivel az esetük rendkívüli volt, a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke értelmében az iskoláztatási költségek teljes mértékű megtérítésére voltak jogosultak. E jogosultság költségvetési megfontolásokból nem volt korlátozható.

Az első jogalap keretében arra is hivatkoznak, hogy a megtámadott határozatokat semmiképp sem lehetett azon általános végrehajtási rendelkezésekre alapítani, amelyeket az EKSZ-nek a személyzeti szabályzat 110. cikke értelmében kellett elfogadnia.

- 43 A második jogalap az EKSZ iskoláztatási támogatásokkal kapcsolatos iránymutatásainak (a továbbiakban: iránymutatás) megsértésén alapul.
- 44 A felperesek a harmadik jogalappal arra hivatkoznak, hogy a kinevezésre jogosult hatóság megsértette az elsődleges jogot, úgymint a gyermekek jogait, a családi élethez való jogot, az oktatáshoz való jogot, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, a jogbiztonság elvét, az arányosság elvét, valamint a szerzett jogok és a jogos elvárások védelmének elvét.
- 45 A negyedik jogalap nyilvánvaló értékelési hibán alapul.
- 46 Első lépésben a PR által a negyedik jogalap keretében felhozott érveket kell elemezni, amely jogalap azon alapul, hogy a 2015. december 17-i e-mailben és a panaszát elutasító határozatban szereplő indokolás a PR által felhozott érvekre tekintettel nem kielégítő.
- 47 Második lépésben azon érvek vizsgálatára kerül sor, amelyeket a felperes a negyedik jogalap keretében fejt ki, és amelyek annak bizonyítására irányulnak, hogy a kinevezésre jogosult hatóság azon megállapítása, amely szerint az esetük a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében nem rendkívüli, nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.
- 48 Harmadik lépésben meg kell vizsgálni a felperesek által az első, második, harmadik és negyedik jogalap keretében kifejtett, annak bizonyítására vonatkozó érveket, hogy mivel a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében különleges helyzetben vannak, az EKSZ köteles volt az iskoláztatási költségeket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben megtéríteni.
- 49 Negyedik lépésben a felperesek által a második, harmadik és negyedik jogalap keretében kifejtett érvek vizsgálatára kerül sor, amelyek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségeknek a kinevezésre jogosult hatóság által a 2015. december 17-i e-mailekben előírányzott korlátozására irányulnak.
- 50 Ötödik lépésben meg kell vizsgálni a felpereseknek a többek között az azon alapuló első jogalap keretében kifejtett érvelését, hogy az EKSZ-nek általános végrehajtási rendelkezéseket kellett volna elfogadnia.

1. Az indokolás elégtelenségére alapított kifogásról

- 51 PR a negyedik jogalap keretében azt állítja, hogy az általa előadott érvekre tekintettel a 2015. december 17-i e-mail és a panaszát elutasító határozat indokolása nem kielégítő. A kinevezésre jogosult hatóság szerinte nem vette figyelembe az általa az iskoláztatási költségek megtérítése iránti kérelmében ismertetett rendkívüli körülményeket, amelyek ezen összes költség megtérítését igazolják. Gyermekeinek a Western Academy of Beijingbe való beíratását szerinte a holland anyanyelvük megtartásának és fejlesztésének szükségessége igazolta, tekintettel arra, hogy a gyermekek eredeti beiskolázási nyelve a holland volt, és tanulmányaikat nagy valószínűség szerint e nyelven fogják folytatni, amennyiben az elkövetkező években sor kerül a székhelyre való visszatérésükre.
- 52 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a személyzeti szabályzat 25. cikkének második bekezdésében előírt indokolási kötelezettség – amely csupán az EUMSZ 296. cikkben megfogalmazott általános kötelezettség megisméltése – célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a számára sérelmet okozó jogi

aktus megalapozott-e és lehetővé teszi-e az uniós bíróság előtti keresetindítást, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (lásd: 2005. szeptember 29-i Napoli Buzzanca kontra Bizottság ítélet, T-218/02, EU:T:2005:343, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 53 E vonatkozásban arra is emlékeztetni kell, hogy a panaszt elutasító határozat indokolásának egybe kell esnie annak a határozatnak az indokolásával, amely ellen a panasz irányult és amellyel ezen indokolás kiegészíthető (lásd ebben az értelemben: 2015. január 16-i Trentea kontra FRA ítélet, T-107/13 P, EU:T:2015:20, 77. pont).
- 54 A PR panaszát elutasító határozat indokolását illetően ki kell emelni, hogy a kinevezésre jogosult hatóság többek között e határozat 21. és 22. oldalán lényegében azt fejtette ki, hogy még a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata szerinti rendkívüli esetekben sem terheli az EKSZ-t olyan automatikus kötelezettség, amely szerint teljes mértékben meg kellene térítenie az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó összegét. Arra is rámutatott, hogy jogában áll figyelembe venni a költségvetési korlátokat is. Egyébiránt a kinevezésre jogosult hatóság e határozat 20. és 21. oldalán pontosította, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája 14. cikkének (2) bekezdése szerinti oktatáshoz való jog nem foglalja magában a magániskolában történő oktatást.
- 55 Meg kell állapítani, hogy ezen indokok lehetővé teszik PR számára azon indokok megértését, amelyek alapján a kinevezésre jogosult hatóság – azon különleges körülmények ellenére, amelyekre PR az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó összegének megtérítésére irányuló kérelmében hivatkozott – úgy határozott, hogy e költségeket nem téríti meg teljes mértékben. Ezen indokok a Törvényszék számára is lehetővé teszik, hogy felülvizsgálja e határozat jogszerűségét.
- 56 Következésképpen PR indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapját el kell utasítani.

2. Az annak bizonyítására irányuló érvekről, hogy a kinevezésre jogosult hatóság azon megállapítása, amely szerint a felperesek esete nem rendkívüli, nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz

- 57 Bizonyos, a felperesek által a negyedik jogalap keretében kifejtett érvek úgy érthetők, hogy a kinevezésre jogosult hatóság tévesen állapította meg, hogy a felperesek helyzete nem volt rendkívüli és e megállapítás nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.
- 58 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a felperesek ezen érvei azon előfeltevésen alapulnak, amely szerint a kinevezésre jogosult hatóság a megtámadott határozatokban nem állapította meg, hogy a felperesek rendkívüli helyzetben lennének.
- 59 Márpedig e vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének első mondata előírja, hogy a tisztviselő a kinevezésre jogosult hatóság által meghatározott feltételek alapján a ténylegesen felmerült iskoláztatási költségek fedezésére iskoláztatási támogatásban részesül, amelyet az igazoló okmányok bemutatása ellenében folyósítanak. E rendelkezés második mondata azt írja elő, hogy a kinevezésre jogosult hatóság által rendkívülinek minősített esetek kivételével e támogatás nem haladhatja meg a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget. Amint arra ez az utolsó mondat is rámutat, a kinevezésre jogosult hatóság tehát ennek értelmében csak a rendkívüli esetekben jogosult arra, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó megtérítést nyújtson.

- 60 Amint az a 2015. december 17-i e-mailekből is kitűnik, a gyermekeik iskoláztatási költségeinek az EKSZ által nyújtott megtérítése meghaladta a személyzeti szabályzat szerinti maximális összeget. Ebből az következik, hogy a kinevezésre jogosult hatóság megállapította, hogy a felperesek esetei a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében rendkívüliek.
- 61 Téves tehát a felperesek azon előfeltevése, amely szerint a kinevezésre jogosult hatóság nem állapította meg a megtámadott határozatokban, hogy a felperesek rendkívüli helyzetben lennének. Következésképpen ezeket az érveket el kell utasítani.

3. Az annak bizonyítására irányuló érvekről, hogy a kinevezésre jogosult hatóság köteles volt az iskoláztatási költségeket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben megtéríteni

- 62 A felperesek úgy vélik, hogy mivel az esetük rendkívüli volt, a kinevezésre jogosult hatóság köteles volt az iskoláztatási költségeiket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben megtéríteni. Ezen érvelés alátámasztására első lépésben a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkére vonatkozó érvelést, második lépésben pedig az iránymutatásra alapított érveket hoznak fel.

a) A személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének értelmezésére irányuló érvekről

- 63 A felperesek azt állítják, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a X. melléklet 15. cikke értelmében köteles volt az iskoláztatási költségeiket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben megtéríteni. A helyzetük azért rendkívüli, mert szerintük a gyermekeik számára Pekingben egyedülként megfelelő oktatási formákhoz kapcsolódó iskoláztatási költségei meghaladják a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot. Érveik alátámasztása céljából a felperesek a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegére, valamint az említett melléklet előkészítő munkálataira, továbbá az e rendelkezésnek a jogbiztonság elvének, a szerzett jogok és jogos elvárások védelme elvének, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, a gyermekek jogainak, a családi élethez való jognak, az oktatáshoz való jognak és az arányosság elvének fényében történő értelmezésére támaszkodnak.

1) A személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegére, valamint az említett melléklet előkészítő munkálataira alapított érvek

- 64 A panaszokat elutasító határozatokban a kinevezésre jogosult hatóság lényegében azt fejtette ki, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke nem biztosít jogosultságot az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó mértékű megtérítésére, és e maximumon túl jogában állt az iskoláztatási támogatásoknak a rendelkezésre álló költségvetési forrásokra való tekintettel történő korlátozása.
- 65 Az első jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének ilyen értelmezése téves. E cikk szerintük nem teszi lehetővé az iskoláztatási költségeknek az olyan rendkívüli esetekben történő korlátozását, amelyekben a küldöttségekhez kiküldött tisztviselők gyermekei számára a szóban forgó harmadik államban egyedülként megfelelő oktatási formákhoz kapcsolódó iskoláztatási költségek meghaladják a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot. Ezen értelmezés alátámasztása érdekében a felperesek úgy érvelnek, hogy e cikk második mondatának szövege nem korlátozza a rendkívüli esetekben fizetendő iskoláztatási támogatások összegét, továbbá az említett melléklet előkészítő munkálataira hivatkoznak.
- 66 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.

- 67 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének első mondata előírja, hogy az iskoláztatási támogatás a ténylegesen felmerült iskoláztatási költségek fedezését célozza. Ugyanakkor azt is hangsúlyozni kell, hogy e cikk második mondata értelmében főszabály szerint e támogatás összege nem haladhatja meg a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget. Kétségtelen, hogy e mondat azt is előírja, hogy az említett maximumot rendkívüli esetben túl lehet lépni. Ugyanakkor e mondat szövege nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy az iskoláztatási támogatásnak milyen mértékben kell fedeznie azon iskoláztatási költségeket, amelyek a megfelelő oktatási formában való részvételhez szükségesek.
- 68 Azt a kérdést illetően, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében mi minősül rendkívüli esetnek, emlékeztetni kell arra, hogy e melléklet előkészítő munkálataiból kitűnik, hogy az említett cikk azon célkitűzés megvalósítására irányul, hogy lehetővé tegye az uniós tisztviselők gyermekei számára az ingyenes oktatásban való részvételt, továbbá annak elkerülésére is irányul, hogy valamely, az Unión kívül szolgálatot teljesítő tisztviselő e téren hátrányos megkülönböztetésben részesüljön. E vonatkozásban azt is ki kell emelni, hogy ezek az előkészítő munkálatok abból az elvből indultak ki, hogy az uniós tisztviselők gyermekei számára nem feltétlenül megfelelő a tisztviselők alkalmazási helye szerinti országban rendelkezésre álló ingyenes közoktatás bármely formája. Egyébiránt ebből az tűnik ki, hogy a valamely harmadik országban rendelkezésre álló és az uniós tisztviselők gyermekei számára megfelelő oktatási formák nagyon korlátozottak és költségesek lehetnek, és ezért hozták létre a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximum túllépésének a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata szerinti lehetőségét. E megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperesek olyan helyzetben vannak, amellyel kapcsolatban a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata előírja a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximum túllépésének lehetőségét.
- 69 Mindazonáltal, a felperesek állításával ellentétben, a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondatából nem vezethető le, hogy e mellékletet úgy kellene értelmezni, hogy az e mondat szerinti rendkívüli esetekben korlátlan jogosultság áll fenn az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó teljes összegének megtérítésére.
- 70 Ugyanis, amint az az említett munkálatokból kitűnik, a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximum az iskoláztatási költségek megtérítéséből adódó túlzott kiadások elkerülése érdekében került bevezetésre. Márpedig a felperesek által képviselt értelmezés nem veszi kellően figyelembe e maximum létét, és az uniós jogalkotó azon döntését, amely alapján az iskoláztatási költségek megtérítése főszabály szerint nem haladhatja meg e maximális összeget. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a valamely harmadik országban a megfelelő oktatásban való részvétel iskoláztatási költségei olyan tényezőktől függenek, melyeket az EKSZ nem tud befolyásolni, mint az átváltási árfolyam vagy az ilyen oktatási formák iránti kereslet. Az uniós jogalkotó azáltal, hogy a személyzeti szabályzatban a harmadik országokra vonatkozóan maximális összeget írt elő, azt kívánta elkerülni, hogy az ilyen tényezőkből adódó túlzott kiadások ne terheljék meg az EKSZ költségvetését. Márpedig a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondatának olyan értelmezése, hogy az e rendelkezés szerinti rendkívüli esetekben az EKSZ költségvetésére gyakorolt következményektől függetlenül korlátlan jogosultság áll fenn az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó összegének megtérítésére, nem veszi figyelembe e célkitűzést.
- 71 Egyebekben nem állapítható meg, hogy az uniós jogalkotó az iskoláztatási költségeknek kizárólag a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó részének megtérítését kívánta volna kizárni, ami abból következik, hogy noha léteznek olyan intézmények, amelyek megfelelő oktatást nyújtanak, és amelyekben az iskoláztatási költségek alacsonyabbak, ám az

EKSZ személyi állományának tagjai a gyermekeiket olyan intézménybe íratják be, amelynek iskoláztatási költségei magasabbak. Ugyanis ha a jogalkotó arra szorított volna, hogy kizárólag az iskoláztatási költségek ezen részének megtérítését zárja ki, azt jelezhetette is volna.

- 72 E megfontolásokra tekintettel azt kell megállapítani, hogy a felperesek állításával ellentétben sem a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövege, sem e melléklet előkészítő munkálatai nem vezetnek e cikk második mondatának olyan értelmezéséhez, amely szerint az e mondat szerinti rendkívüli esetekben jogosultság állna fenn az iskoláztatási költségeknek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó teljes összegének korlátlan megtérítésére. Ellenkezőleg, e mondatot úgy kell értelmezni, hogy a kinevezésre jogosult hatóság e rendelkezés alkalmazása során jogosult figyelembe venni a költségvetési korlátokat.
- 73 Ennélfogva a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegére, valamint az e melléklet előkészítő munkálataira alapított érveket el kell utasítani.

2) A jogbiztonság elvének, a felperesek szerzett jogai és a jogos elvárásai tiszteletben tartása elvének, valamint a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított érvekről

- 74 A kinevezésre jogosult hatóság a PO és PP panaszát elutasító határozataiban kifejtette, hogy a felperesek iskoláztatási költségei megtérítésének a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegre történő korlátozása nem ellentétes a felperesek jogos elvárásainak védelmére vonatkozó elvvel. Ez utóbbiak nem kaptak pontos, feltétel nélküli és ellentmondásmentes, jogosultsággal rendelkező és megbízható forrásokból származó biztosítékokat azt illetően, hogy a Kínában történő alkalmazásuk idejére az összes iskoláztatási költséget visszatérítik számukra.
- 75 A felperesek azt állítják, hogy e megállapítások tévesek. A jogbiztonság elvével, a szerzett jogok és a jogos elvárások tiszteletben tartása elvével, valamint a megfelelő ügyintézés elvével ellentétes az iskoláztatási költségeik megtérítésének korlátozása.
- 76 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.
- 77 Először is, az arra alapított érvet illetően, hogy a jogbiztonság elvével ellentétes az alkalmazandó szabályok előzetes megvitatás vagy tájékoztatás és átmeneti intézkedések nélküli módosítása, elegendő hangsúlyozni, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke nem módosult. E vonatkozásban azt is ki kell emelni, hogy az EKSZ által a tárgyaláson megadott információk szerint, amelyeket a felperesek nem vitattak, az iskoláztatási költségek megtérítésének a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegre történő korlátozását már a 2014/2015-es tanévben is alkalmazták az iskoláztatási költségekre. Ennélfogva ezen érvet el kell utasítani.
- 78 Másodsor, a felperesek szerzett jogait illetően elegendő megállapítani, hogy a felperesek semmilyen, annak bizonyítására alkalmas információt sem hoznak fel, hogy a 2015/2016-os tanév tekintetében az összes iskoláztatási költségnek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó megtérítéséhez való szerzett joggal rendelkeznek. Ellenkezőleg, amint az a kinevezésre jogosult hatóság által a PO és PP panaszát elutasító határozatokban tett – a felperesek által nem vitatott – megállapításokból kitűnik, az EKSZ ezen, az előző évekre vonatkozó, iskoláztatási költségek visszatérítésére irányuló kérelmekkel kapcsolatban hozott határozatok keretében pontosította, hogy e határozatok kizárólag a szóban forgó tanévre vonatkoznak és nem keletkeztetnek jogokat az elkövetkezendő tanévek tekintetében. Következésképpen ezt az érvet szintén el kell utasítani.

- 79 Harmadszor, a felperesek jogos elvárásait illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a bizalomvédelemre történő hivatkozás joga három feltétel együttes feltétel fennállást feltételezi, vagyis először is az uniós adminisztrációnak pontos, feltétel nélküli és ellentmondásmentes, jogosultsággal rendelkező és megbízható forrásokból származó biztosítékokat kell nyújtania az érintettnek, másodsor e biztosítékoknak jogos bizalmat kell kelteniük abban a személyben, akihez intézik azokat, harmadszor e biztosítékoknak összhangban kell állniuk az alkalmazandó szabályokkal (2005. november 15-i Righini kontra Bizottság ítélet, T-145/04, EU:T:2005:395, 130. pont).
- 80 Márpedig figyelemmel a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegére és az iránymutatás tartalmára, amely előírta, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésére vonatkozó kérelmeket a rendelkezésre álló költségvetési források alapján kell megvizsgálni, egyedül az, hogy a felperesek a múltban már részesülhettek a teljes iskoláztatási költségeket lefedő, a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó összegű iskoláztatási támogatásban, önmagában nem tekinthető a fenti 79. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerinti pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó biztosítéknak. Ez annál is inkább így van, mivel a korábbi tanévekre vonatkozó, iskoláztatási költségek megtérítése iránti kérelmekkel kapcsolatban hozott határozatok keretében az EKSZ pontosította, hogy e határozatok kizárólag a szóban forgó tanévre vonatkoznak, és nem keletkeztetnek jogokat az elkövetkezendő tanévek tekintetében (lásd a fenti 78. pontot).
- 81 Negyedszer, a felperesek a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére hivatkoznak. A megtámadott határozatokat a tanév közepén hozták, amikor a tisztviselők már kifizették a beiratkozási díjat. Ekkor már nem tudtak volna reagálni.
- 82 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a felperesek ezen érve lényegében azon a téves előfeltevésen nyugszik, amely szerint a gyermekeiknek a szóban forgó iskolákba történő beiratkozását megelőzően jogosan számíthattak arra, hogy a teljes iskoláztatási költségeket, ideértve a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó összeget is, megtérítik számukra. Márpedig, miként az a fenti 77–80. pontban ismertetésre került, az ilyen várakozásoknak nem volt érvényes alapja. Következésképpen ezt az érvet szintén el kell utasítani.
- 83 Ennélfogva, a felperesek állításával ellentétben sem a jogbiztonság elvével, sem a szerzett jogaik és jogos elvárásaik tiszteletben tartásának elvével, sem pedig a megfelelő ügyintézés elvével nem ellentétes az, hogy a kinevezésre jogosult hatóság korlátozza a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítését.

3) A hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésén alapuló érvekről

- 84 A felperesek a harmadik jogalap második és harmadik részének keretében a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésével kapcsolatos érveket hoznak fel.
- 85 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve értelmében tilos az összehasonlítható helyzeteket eltérően kezelni és az eltérő helyzeteket ugyanúgy kezelni, hacsak az ilyen bánásmód objektíve nem igazolható (1990. június 28-i Hoche ítélet, C-174/89, EU:C:1990:270, 25. pont).
- 86 Az eltérő helyzeteket jellemző tényezőket és e helyzetek hasonló jellegét főként a szóban forgó különbségtételt létrehozó uniós aktus tárgyának és céljának fényében kell meghatározni és értékelni. E vonatkozásban ezen túlmenően tekintetbe kell venni azon szabályozási terület elveit és céljait, amely alá a szóban forgó aktus tartozik (2008. december 16-i Arcelor Atlantique és Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 26. pont).

- 87 Az eltérő bánásmód akkor igazolható, ha objektív és észszerű megfontolásokon alapul, azaz kapcsolatban áll a szóban forgó szabályozás által jogszerűen elérni kívánt céllal, illetve arányos az ezen bánásmód által elérni kívánt céllal (2008. december 16-i Arcelor Atlantique és Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 47. pont).
- 88 A kinevezésre jogosult hatóság a panaszokat elutasító határozatokkal elutasította a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított kifogást is. Az azonos helyzeteket nem kezelte eltérően. A képviseletekre kiküldött tisztviselők helyzete nem egyezik meg a brüsszeli (Belgium) székhelyre beosztott tisztviselők helyzetével. A X. melléklet ezen okból ír elő különös szabályokat a valamely harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőket illetően.
- 89 A felperesek azt állítják, hogy e megállapítások tévesek.
- 90 Először is úgy érvelnek, hogy a képviseletekre kiküldött tisztviselőket ugyanúgy kezelik, mint a székhelyen lévő tisztviselőket, noha a helyzetük eltérő.
- 91 Az EKSZ vitatja ezt az érvet.
- 92 A felperesek érvelését el kell utasítani. Ugyanis, amint az a személyzeti szabályzat 101a. cikkéből kitűnik, e szabályzat X. melléklete megállapítja a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőkre vonatkozó különleges és kivételes rendelkezéseket, továbbá e melléklet különös szabályokat ír elő az említett tisztviselőknek járó iskoláztatási támogatásokkal kapcsolatban, amelyek eltérnek a székhelyre beosztott tisztviselőkre alkalmazandó szabályoktól. Ugyanis a X. melléklet 15. cikke nemcsak azt írja elő, hogy az említett támogatások maximális összege a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 3. cikke (1) bekezdésének értelmében az iskoláztatási támogatás maximumának hatszorosa lehet, hanem azt is rögzíti, hogy rendkívüli esetekben e maximális összeg átléphető. Következésképpen, ellentétben a felperesek érvelésével, a képviseletekre beosztott tisztviselőket nem ugyanúgy kezelik, mint a székhelyre beosztott tisztviselőket.
- 93 Másodszor, a felperesek arra hivatkoznak, hogy noha mind a székhelyre, mind a képviseletekre beosztott tisztviselőknek joguk van gyermekeik ingyenes taníttatásához, eltérő módon kezelik őket, mivel a képviseletekre kiküldött tisztviselők gyermekei esetén az iskoláztatási költségek megtérítését korlátozhatják.
- 94 Az EKSZ vitatja ezt az érvet.
- 95 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 92. pontban kifejtésre került – egyrészt a személyzeti szabályzat szerinti maximum összege magasabb a képviseletekre kiküldött tisztviselők esetén, mint a székhelyre beosztott tisztviselők esetén, másrészt a képviseletekre kiküldött tisztviselőkre alkalmazandó maximum rendkívüli esetben átléphető, míg a székhelyre beosztott tisztviselők esetén ilyen lehetőség nem áll fenn. Következésképpen a személyzeti szabályzat X. mellékletében előírt szabályok kedvezőbb bánásmódot írnak elő a felperesek részére, mint a székhelyre beosztott tisztviselők részére.
- 96 Ugyanakkor a felperesek az érvelésükben az abból eredő eltérő bánásmódot is fel kívánták hozni, hogy az európai iskolák vagy a nekik járó iskoláztatási támogatások okán a székhelyre beosztott tisztviselők gyermekei ingyen férhetnek hozzá a megfelelő oktatási formához, míg a felpereseknek járó iskoláztatási támogatás az ő gyermekeik számára nem teszi lehetővé, hogy Pekingben ingyenesen részesüljenek megfelelő oktatásban.
- 97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének célja, hogy a harmadik országokba kiküldött tisztviselők a gyermekeik oktatásának ingyenességét illetően ne részesüljenek hátrányosan megkülönböztető bánásmódban a székhelyre beosztott tisztviselőkhöz képest

(lásd a fenti 68. pontot). A fenti 86. pontban említett ítélkezési gyakorlat fényében meg kell tehát vizsgálni, hogy a képviseletekhez beosztott tisztviselők hátrányosan megkülönböztető bánásmódban részesülnek-e a székhelyre beosztott tisztviselőkhöz képest.

- 98 Márpedig ki kell emelni, hogy az EKSZ a tárgyalás során előadta, hogy Pekingben vannak olyan, megfelelő oktatást nyújtó iskolák, amelyeknek iskoláztatási költségei alacsonyabbak a felperesek által viselt költségeknél. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy az EKSZ sem a 2015. december 17-i e-mailekben, sem a felperesek panaszait elutasító határozatokban nem hivatkozott arra a megállapításra, hogy megfelelő oktatás állna rendelkezésre a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegnek megfelelő vagy annál alacsonyabb költséggel.
- 99 Mindenesetre feltételezve, hogy Pekingben nincs olyan iskola, amely a felperesek gyermekei számára – a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumnak megfelelő – 27 788,40 euró összegért megfelelő oktatást tud nyújtani, kétségtelen, hogy a felpereseket a székhelyre beosztott tisztviselőktől eltérően kezelték, amennyiben megállapítható, hogy a székhelyre beosztott tisztviselők gyermekeinek iskoláztatási költségeit ténylegesen teljes mértékben megtérítik. Mindazonáltal az eltérő bánásmód kizárólag akkor minősül hátrányos megkülönböztetésnek, ha nem objektíven igazolt.
- 100 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az EKSZ széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik azt illetően, hogy a rendelkezésre álló költségvetési forrásokat hogyan osztja fel a nem kötelező kiadások között. Amint azt az EKSZ a tárgyalás során előadta, az iskoláztatási költségek megtérítésének a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegre történő korlátozásával a célja az volt, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítését az azt kérelmező lehető legtöbb tisztviselőre terjessze ki, miközben figyelemmel van az ilyen kiadások költségvetési korlátaira is. Az EKSZ széles mérlegelési mozgásterére tekintettel e célkitűzés nem vitatható.
- 101 Másodszor ki kell emelni, hogy a felperesek nem vitatják a költségvetési korlátok fennállását. Annak állítására szorítkoznak, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem vette kellően figyelembe, hogy az iskoláztatási költségek megtérítésének korlátozása egyéb költségeket keletkeztethet, mint a gyermekek évisméltésének költsége, a ki- és visszaköltözések, áthelyezések és a munkából kiesés költségei.
- 102 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek ezzel az érveléssel lényegében az iskoláztatási költségek megtérítésének a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegre történő, a célból alkalmazott korlátozásának megfelelő jellegét vitatják, hogy e költségek megtérítése az azt kérelmező lehető legtöbb tisztviselőre kiterjedjen.
- 103 Az EKSZ-nek e vonatkozásban rendelkezésére álló mérlegelési mozgástérre tekintettel a Törvényszéknek annak ellenőrzésére kell szorítkoznia, hogy a felperesek érvei alkalmasak-e az EKSZ által elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba bizonyítására. Ez kizárólag csak akkor állna fenn, ha a felperesek érvei alkalmasak lennének arra, hogy az EKSZ megfontolásait megfosszák hihetőségüktől.
- 104 Márpedig meg kell állapítani, hogy az azon költségekre alapított érv, amelyek az esetleges évisméltésekből, a ki- és visszaköltözésekből, áthelyezésekből és a munkából való kiesésekből adódnak, amelyeket egyáltalán nem részleteztek, nem alkalmas arra, hogy az EKSZ azon megfontolását megfossza hihetőségétől, amely szerint az iskoláztatási költségek megtérítésének a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegre történő korlátozása megfelelő eszköz volt a rendelkezésére álló korlátozott költségvetés elosztására.
- 105 Következésképpen a felperesek által előterjesztett érvek nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az esetleges eltérő bánásmód nem volt objektív módon igazolt.

- 106 Ebből következően a felpereseknek a székhelyre beosztott tisztviselőkhöz képest megvalósuló hátrányos megkülönböztetésére alapított érvet szintén el kell utasítani.
- 107 Harmadszor, mivel a felperesek azt állítják, hogy hátrányos megkülönböztetés érte őket azon tisztviselőkhöz képest, akik az Unió olyan harmadik országokban lévő küldöttségeinél teljesítenek szolgálatot, ahol a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegnek megfelelő összeg lefedi a megfelelő oktatásban való részvétel iskoláztatási költségeit, ezen érvet a fenti 93–106. pontra való hivatkozással el kell utasítani.
- 108 Negyedszer, a felpereseknek az arra alapított érvét illetően, hogy az EKSZ előnyben részesíti a gyermek nélküli tisztviselőket, elegendő rámutatni arra, hogy a gyermekkel rendelkező tisztviselőket nem ugyanolyan módon kezelik, mint a gyermekkel nem rendelkező tisztviselőket. Ugyanis a személyzeti szabályzat a VII. mellékletének 3. cikke és a X. mellékletének 15. cikke iskoláztatási támogatásokat kizárólag az eltartott gyermekkel rendelkező tisztviselő számára nyújt.
- 109 Ennélfogva, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított egyetlen érv sem alkalmas annak bizonyítására, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét ezen elv fényében úgy kell értelmezni, mint amely feljogosítaná őket az iskoláztatási költségek teljes összegének megtérítésére.

4) A gyermekek jogainak megsértésére, valamint a családi élethez való jog és az oktatáshoz való jog megsértésére alapított érvekről

- 110 A harmadik jogalap harmadik része keretében a felperesek lényegében azt állítják, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét a gyermekek jogainak fényében, valamint a családi élethez való jog és az oktatáshoz való jog fényében úgy kellett volna értelmezni, mint amely feljogosítja őket az iskoláztatási költségek teljes összegének megtérítésére.
- 111 A kinevezésre jogosult hatóság a PO, PP és PR panaszait elutasító határozatokkal elutasította az oktatáshoz való jog megsértésére alapított kifogást is. A kinevezésre jogosult hatóság először is előadta, hogy az Alapjogi Charta nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely előírná a munkáltatók számára, hogy személyi állományuk tagjai részére teljes egészében megtérítsék a gyermekeik magániskolába történő beíratásából eredő iskoláztatási költségeket, másodsor az Alapjogi Charta 14. cikke nem szenved sérelmet, mivel a tagállamok kötelező oktatási rendszerében való ingyenes részvételre irányul, és nem jogosít az olyan magániskolákban való oktatásra, mint amilyeneket a felperesek választottak, harmadszor az ilyen korlátozás az Alapjogi Charta 52. cikke alapján mindenképpen igazolható.
- 112 A felperesek azt állítják, hogy e megállapítások tévesek.
- 113 Először is arra hivatkoznak, hogy az Alapjogi Charta 14. cikke értelmében mindenkinek joga van az oktatáshoz, és ez a jog magában foglalja az ingyenes oktatásban való részvétel lehetőségét. Az uniós országokban a kötelező oktatás általában a 6–16 éves gyermekek számára kötelező. A képviseltekhez kiküldött tisztviselők gyermekei hasonló színvonalú oktatásra jogosultak. Márpedig bizonyos harmadik országokban korlátozott az ilyen színvonalú oktatást nyújtó iskolák választéka. Következésképpen az oktatáshoz való jog nem korlátozódik e harmadik országok ingyenes közoktatására. Ez az eset áll fenn többek között akkor, ha egy harmadik országban a közoktatás sem a képviseltekre kiküldött személyi állomány tagjai gyermekeinek anyanyelvén, sem angolul nem érhető el, hanem csak ezen ország hivatalos nyelvén.
- 114 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.

- 115 Először is, az Alapjogi Charta 14. cikke által biztosított oktatáshoz való jogot illetően emlékeztetni kell arra, hogy kétségtelen, hogy e cikk (2) bekezdése garantálja az ingyenes oktatásban való részvétel lehetőségét.
- 116 Márpedig mindenekelőtt, amint az Alapjogi Chartához fűzött magyarázatokból (HL 2007. C 303., 17. o.) – amelyeket az említett Charta 52. cikkének (7) bekezdése értelmében kellően figyelembe kell venni – kitűnik, hogy annak 14. cikke nem írja elő, hogy az ilyen oktatást nyújtó magánintézményeknek ingyeneseknek kellene lenniük.
- 117 Továbbá az Alapjogi Charta 14. cikkének (2) bekezdéséből nem vezethető le, hogy az Unió köteles lenne olyan ingyenes kötelező oktatást biztosítani a harmadik ország területén, mint amilyen az Uniós tagállamokban létezik.
- 118 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperesek nem állítják azt, hogy nem férhettek hozzá Kínában a nemzeti közoktatáshoz.
- 119 Ezenkívül, a felperesek arra alapított érveit illetően, hogy a személyi állomány képviselőkhöz kiküldött tagjai gyermekeinek joga van a megfelelő oktatási formában való részvételre, emlékeztetni kell arra, hogy meg kell különböztetni a Charta által biztosított alapvető jogokat és a személyzeti szabályzat által biztosított jogokat.
- 120 Egyrészt, a személyzeti szabályzatból eredő jogokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke nem értelmezhető úgy, hogy az az EKSZ-t arra kötelezi, hogy korlátlanul térítse meg a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségeket (lásd a fenti 64–73. pontot).
- 121 Másrészt, amennyiben a felperesek érvei az Alapjogi Charta 14. cikkére irányulnak, emlékeztetni kell arra, hogy e cikk minimumjogokat biztosít minden személy számára, és a tisztviselők gyermekeinek valamely harmadik államban a megfelelő oktatási formában való részvételre való joga nem tartozik ezek közé.
- 122 E megállapításokra tekintettel el kell utasítani a felpereseknek az Alapjogi Charta 14. cikkében rögzített oktatáshoz való jog korlátozására alapított érvét.
- 123 Másodszor, azt feltételezve, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek nem teljes mértékben történő megtérítése korlátozza az Alapjogi Charta 14. cikke szerinti oktatáshoz való jogot, emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen korlátozás az Alapjogi Charta 52. cikkének (1) bekezdése alapján igazolható. Ugyanis jogszabályban előírt korlátozásról van szó, amely az Unió által elismert általános érdekű célkitűzést követ, vagyis hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítését az azt kérelmező lehető legtöbb tisztviselőre kiterjessze, miközben figyelemmel van az ilyen kiadások költségvetési korlátaira is (lásd a fenti 100–105. pontot).
- 124 Következésképpen, ellentétben azzal, amit a felperesek állítanak, az Alapjogi Charta 14. cikke szerinti oktatáshoz való jog nem írja elő, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét úgy kellene értelmezni, hogy az EKSZ azon rendkívüli helyzetre tekintettel, amelyben a felperesek voltak, köteles volt az iskoláztatási költségeket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben megtéríteni.
- 125 Másodszorban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a gyermekeket az Alapjogi Charta 24. cikke szerint megillető jogok, az említett Charta 9. cikkében rögzített családi élethez való jog és a családnak az e Charta 33. cikke által előírt védelme fényében a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét úgy kell értelmezni, hogy mivel az esetük rendkívüli, az összes iskoláztatási költségnek a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó megtérítésére jogosultak.

Amikor családjukkal Kínába költöztek, éltek a családi élethez való jogukkal. E vonatkozásban arra hivatkoznak, hogy a képviselők a tisztviselőket nem feltétlenül a saját választásuk alapján osztják be. Egyrészt bizonyos tisztviselőket – mint PO-t és PP-t – szolgálati érdekből küldtek ki Kínába. Másrészt az EKSZ személyi állománya összes tagjának rendszeres időközönként szolgálatot kell teljesítenie uniós küldöttségekben. A személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek korlátozása által az egyes tisztviselők háztartásaira gyakorolt pénzügyi terhelés sérti gyermekeik jogait, illetve a családi élethez való jogukat, mivel e terhelésből kifolyólag fennáll annak kockázata, hogy a képviselőkhöz kiküldött szülőktől elszakadnak a gyermekeik annak érdekében, hogy valamely uniós tagállamban vegyenek részt valamely megfelelő oktatási formában.

- 126 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.
- 127 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a felpereseknek a családi élethez való jog és a gyermekek jogai korlátozása fennállásának bizonyítására irányuló érvei azon az előfeltevésen alapulnak, amely szerint a tisztviselők akaratuk ellenére is beoszthatók az Unió valamely olyan harmadik országban fenntartott képviselőjéhez, amelyben az iskoláztatási költségek meghaladják a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot.
- 128 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek annak tudatában léptek be az EKSZ-hez, hogy rendszeres időközönként szolgálatot kell teljesíteniük uniós küldöttségeknél (lásd e tekintetben a 2010/427 határozat 6. cikke (10) bekezdésének harmadik mondatát).
- 129 Egyebekben hangsúlyozni kell, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy akaratuk ellenére osztották volna be őket az Unió pekingi küldöttségéhez. Ugyanis az iratokból kitűnik, hogy egyes felperesek saját maguk kezdeményezték, hogy az Unió pekingi küldöttségéhez osszák be őket. Azon tisztviselőket illetően, akiket szolgálati érdekből osztottak be az Unió pekingi küldöttségéhez, a felperesek a tárgyalás során megerősítették, hogy ez nem akaratuk ellenére történt. Ebben az összefüggésben azt is ki kell emelni, hogy az EKSZ az írásbeli beadványaiban és a tárgyalás során is kijelentette, hogy az EKSZ személyi állományának tagjait akaratuk ellenére nem osztják be az Unió valamely harmadik országbeli küldöttségéhez, és a felperesek ezt az állítást nem vitatták részletekbe menően.
- 130 E körülményekre figyelemmel az, hogy a felperesek részére nem térítették meg az iskoláztatási költségeket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben, nem tekinthető a gyermekeket az Alapjogi Charta 24. cikke szerint megillető jogok, az említett Charta 9. cikkében rögzített családi élethez való jog és a család védelméhez való – e Charta 33. cikke által előírt – jog korlátozásának.
- 131 Másodsorú módon emlékeztetni kell arra, hogy a családi élethez való jognak az abból eredő esetleges korlátozása, hogy az alkalmazás helye szerinti országban történő iskoláztatás költségeinek részleges megtérítése olyan pénzügyi terhet jelent, hogy a gyermekek nem tudják elkísérni valamelyik szülőjüket, miközben az az Unió valamely harmadik országbeli küldöttségénél teljesít szolgálatot, az Alapjogi Charta 52. cikkének (1) bekezdése alapján igazolható (lásd a fenti 123. pontot).
- 132 A fenti megfontolásokra tekintettel a felpereseknek a gyermekek jogainak, a családi élethez való jognak a család védelmének, valamint az oktatáshoz való jognak a megsértésére alapított érveit el kell utasítani.

5) Az arányosság elvének megsértésén alapuló érvekről

- 133 A felperesek azt állítják, hogy a kinevezésre jogosult hatóság az iskoláztatási költségek megtérítésének korlátozásával – noha esetük a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében rendkívüli volt – kizárólag az iskoláztatási költségek megtérítésének pénzügyi hatásának mérséklésére irányuló célkitűzést vette figyelembe. A kinevezésre jogosult hatóság, miután így járt el, és nem vette kellően figyelembe jogait és érdekeit, megsértette az arányosság elvét.
- 134 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.
- 135 E vonatkozásban elegendő arra emlékeztetni, hogy a felperesek által hivatkozott jogok megsértésének – a fenti 74–132. pontban megvalósuló – vizsgálata keretében az arányosság elve és a felperesek által e téren felhozott érvelés már figyelembevételre került (lásd többek között a fenti 100–105. pontot). Márpedig e vizsgálat nem mutatta ki, hogy a kinevezésre jogosult hatóság azzal, hogy a felperesek részére nem térítette meg az iskoláztatási költségeket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben, a felperesek jogainak aránytalan érelmét okozta volna.
- 136 Következésképpen az arányosság elvének megsértésén alapuló érveket is el kell utasítani.
- 137 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes által felhozott, a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegén és célján, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvén, a jogbiztonság elvén, a felperesek szerzett jogai és jogos elvárásai tiszteletben tartása elvén, a megfelelő ügyintézés elvén, a gyermekek jogain, a családi élethez való jogon és az oktatáshoz való jogon alapuló egyik érv sem alkalmas annak bizonyítására, hogy a kinevezésre jogosult hatóság abban a helyzetben, amelyben a felperesek voltak, köteles volt az iskoláztatási költségeiket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben megtéríteni.

b) Az iránymutatás be nem tartásán alapuló érv

- 138 A kinevezésre jogosult hatóság a PQ és PR panaszát elutasító határozatban kijelentette, hogy tiszteletben tartotta az iránymutatást. Ez utóbbi előírja, hogy e költségek megtérítésére a „rendelkezésre álló költségvetési források” alapján kerül sor.
- 139 A felperes a második jogalap keretében arra hivatkozik, hogy e megfontolások tévesek. Az iránymutatással ellentétes az iskoláztatási költségek megtérítésének korlátozása akkor, ha a harmadik országokba kiküldött tisztviselők gyermekei számára egyedül megfelelő oktatási formák költségei meghaladják a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozóan előírt maximális összeget. Az iránymutatás nem írja elő az iskoláztatási költségek megtérítésének a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke szerinti rendkívüli esetekben alkalmazandó maximális mértékét.
- 140 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.
- 141 A felperesek érveit el kell utasítani. Egyfelől ugyanis hangsúlyozni kell, hogy az iránymutatásnak a jelen ügyre alkalmazandó változatából egyértelműen kitűnik, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésére vonatkozó kérelmekkel kapcsolatos határozatokat a rendelkezésre álló költségvetési források alapján hozták meg. Másfelől meg kell állapítani, hogy az iránymutatás semmilyen olyan információt nem tartalmaz, amely alapján megállapítható lenne, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem tudta figyelembe venni a költségvetési korlátokat, amikor az uniós tisztviselők gyermekei számára egyedül megfelelő oktatási formák költségei meghaladták a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozóan előírt maximális összeget.

142 Ebből következően a felperesek által felhozott egyetlen bizonyíték sem alkalmas annak bizonyítására, hogy azon rendkívüli helyzetekben, amelyekben ők voltak, jogosultak lettek volna iskoláztatási költségeik teljes összegének megtérítésére.

4. A személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésének a kinevezésre jogosult hatóság általi korlátozására irányuló érvekről

143 A fenti 62–142. pontban a felpereseknek csak az annak bizonyítására irányuló érvei képezték a vizsgálat tárgyát, hogy a kinevezésre jogosult hatóság az ő rendkívüli esetükben köteles volt gyermekeik iskoláztatási költségeit teljes mértékben megtéríteni. Márpedig a felperesek a harmadik jogalapjuk keretében nem csupán ezen érvekre való hivatkozásra szorítkoznak, hanem a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésének a kinevezésre jogosult hatóság által a megtámadott határozatokban alkalmazott korlátozását vitató érveket is felhoznak.

144 A kinevezésre jogosult hatóság a panaszokat elutasító határozatokban többek között kifejtette, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségeknek az általa alkalmazott korlátozása nem volt hátrányosan megkülönböztető. Mivel az iskoláztatási támogatás minden gyermek után jár, annak a korlátozása szintén mindegyik gyermekre alkalmazandó. Az ilyen módszer nem nyilvánvalóan téves.

145 A felperesek úgy vélik, hogy a kinevezésre jogosult hatóság megállapításai nem egyeztethetők össze a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, az iránymutatással, a gyermekek jogaival, a családi élethez való joggal, az oktatáshoz való joggal és az arányosság elvével.

146 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.

147 Elsőként a felperesek arra hivatkoznak, hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésének a kinevezésre jogosult hatóság általi korlátozása nem összeegyeztethető a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével és az iránymutatással, mivel a kinevezésre jogosult hatóság nem vizsgálta egyedileg a szóban forgó tisztviselők megtérítés iránti kérelmeit.

148 Ezen érvet el kell utasítani. Ugyanis, amint az a felperesek panaszait elutasító határozatokból kitűnik, a kinevezésre jogosult hatóság a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítése iránti kérelmeiket az egyedi helyzetük figyelembevételével vizsgálta. A felpereseknek folyósított támogatási összeg kizárólag azért volt azonos, mert az iskoláztatási költségek összege, amelynek megtérítését a felperesek kérték, minden esetben meghaladta a kinevezésre jogosult hatóság által meghatározott 10 000 eurós korlátot.

149 Másodsorban meg kell vizsgálni a felperesek arra alapított érvét, hogy a kinevezésre jogosult hatóság által alkalmazott korlát ellentétes a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, mivel azonos módon kezeli egyrészt az egyszülős családokat, másrészt a nagycsaládokat, noha a helyzetük különböző.

150 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve szerint tilos az összehasonlítható helyzeteket eltérően kezelni, és az eltérő helyzeteket ugyanúgy kezelni, hacsak az ilyen bánásmód objektív módon nem igazolható, továbbá az elkülönülő helyzeteket jellemző tényezőket, és így e helyzetek hasonló jellegét többek között a szóban forgó különbségtételt létrehozó aktus tárgyának és céljának fényében kell meghatározni és értékelni, tekintetbe véve azon szabályozási terület elveit és céljait, amely alá a szóban forgó aktus tartozik (lásd a fenti 85–86. pontot).

- 151 Márpedig a felperesek nem hivatkoznak a személyzeti szabályzat olyan céljára, amelyből levezethető lenne, hogy a kinevezésre jogosult hatóságnak a gyermekek iskoláztatási támogatásának összegét illetően az egyszülős családok és a nagycsaládok helyzetét más családokétól eltérőnek kellett volna tekintenie, amely eltérő bánásmódot kívánna meg. Ellenkezőleg, hangsúlyozni kell egyrészt, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az iskoláztatási támogatás minden eltartott gyermeknek jár, másrészt az uniós jogalkotó a személyzeti szabályzatban ezen iskoláztatási támogatásokat korlátozó maximális összeget írt elő. E tényezőkre tekintettel nem állapítható meg, hogy a kinevezésre jogosult hatóság az iskoláztatási költségek megtérítésének a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot 10 000 euróval meghaladó összegre történő korlátozásával eltérő helyzeteket azonos módon kezelt volna.
- 152 Következésképpen a felperesek arra alapított érvét, hogy a kinevezésre jogosult hatóság megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azáltal, hogy a más családokkal azonos módon kezelte az egyszülős családokat és a nagycsaládokat, szintén el kell utasítani.
- 153 Harmadsorban a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére alapított, valamint a gyermekek jogainak, a családi élethez való jognak, az oktatáshoz való jognak és az arányosság elvének megsértésére alapított egyéb érveket illetően a fenti 62–142. pontban kifejtett megfontolásokra kell utalni. Egyebekben, abban az esetben, ha ezen jogok bármelyike személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésének a korlátozása miatt korlátozásra kerülne, meg kell állapítani, hogy a felperesek semmilyen, arra irányuló részletes érvelést nem mutatnak be, hogy e korlátozás nyilvánvalóan aránytalan volt az EKSZ által követett cél tekintetében, azaz hogy a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítését a lehető legtöbb azt kérelmező tisztviselőre kiterjessze, miközben figyelemmel van az ilyen kiadások költségvetési korlátaira is.
- 154 Ebből következően a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó mértékű iskoláztatási költségek megtérítésének a kinevezésre jogosult hatóság általi korlátozására irányuló érveket is teljes egészükben el kell utasítani.

5. Az arra alapított érvekről, hogy a megtámadott határozatokat az általános végrehajtási rendelkezések alapján kellett volna meghozni

- 155 A felperesek az első jogalap keretében arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozatokat a személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárással összhangban az általános végrehajtási rendelkezések alapján kellett volna meghozni. Az ilyen eljárás megköveteli az EKSZ személyzeti bizottságának meghallgatását, és azt, hogy a személyzeti szabályzati bizottság véleményt adjon.
- 156 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.
- 157 Előljáróban hangsúlyozni kell, hogy az EKSZ a 2014. február 3-i HR DEC(2014)02 határozatában kimondta, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkében foglalt iskoláztatási támogatás nyújtására vonatkozó általános végrehajtási rendelkezésekről szóló, 2013. december 16-i C(2013) 8971 final bizottsági határozat rendelkezéseit alkalmazza, és ezt az előbbi határozatot a személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárással összhangban hozták meg.
- 158 Ugyanakkor a felperesek érvei nem vitatják, hogy az EKSZ rendelkezik a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének alkalmazására vonatkozó általános végrehajtási rendelkezésekkel, de álláspontjuk szerint az EKSZ-nek a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második

mondatában szereplő kivételes szabályra vonatkozóan is – amely szabály az említett Szolgálat részére megengedi, hogy rendkívüli esetben a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximum túllépje – általános végrehajtási rendelkezéseket kellett volna hoznia.

- 159 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlatának megfelelően általános végrehajtási rendelkezéseknek a személyzeti szabályzat 110. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárásnak megfelelően történő kiadására vonatkozó kötelezettség kifejezett kikötés esetén áll fenn. Kifejezett kikötés hiányában az ilyen kötelezettség csak kivételesen, vagyis akkor ismerhető el, amikor a személyzeti szabályzat rendelkezései olyannyira nem egyértelműek és pontosak, hogy alkalmatlanok az önkényességet kizáró alkalmazásra (lásd: 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 29. és 30. pont).
- 160 Első lépésként meg kell tehát vizsgálni, hogy létezik-e olyan kifejezett kikötés, amely a kinevezésre jogosult hatóságot általános végrehajtási rendelkezések kiadására kötelezi a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke szerinti határozathozatali, vagyis azon hatásköre keretében, hogy a rendkívüli esetekben a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítéséről határozzon.
- 161 Elsőként hangsúlyozni kell, hogy az ilyen kifejezett kikötés nem a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondatából ered, amely a kinevezésre jogosult hatóság által a rendkívüli körülmények között meghozandó határozatok elfogadására való utalásra korlátozódik.
- 162 Másodsor, még abban az esetben is, ha a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének első mondata, amely azt írja elő, hogy a tisztviselő a kinevezésre jogosult hatóság által meghatározott feltételek alapján iskoláztatási támogatásban részesül, a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondatában szereplő rendkívüli esetekre vonatkozna, amelyekben a kinevezésre jogosult hatóság nem lépheti át a harmadik országok esetében alkalmazott, személyzeti szabályzat szerinti maximális összeget, hangsúlyozni kell, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének első mondata nem írja elő kifejezetten, hogy e feltételeket általános végrehajtási rendelkezések formában kell meghatározni.
- 163 Harmadszor meg kell vizsgálni, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik bekezdése, amelyből kitűnik, hogy „[a]z általános végrehajtási rendelkezéseket a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban kell elfogadni”, a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott határozathozatali hatáskör gyakorlásával kapcsolatos általános végrehajtási rendelkezések elfogadását előíró kifejezett kikötésnek minősül-e.
- 164 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott határozathozatali hatáskör rendkívüli esetekre vonatkozik. Egyebekben – amint azt többek között a fenti 64–73. pont kifejti – a kinevezésre jogosult hatóságnak e határozathozatali hatáskör keretében figyelembe kell vennie a személyzeti szabályzat szerinti, harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítésére vonatkozó költségvetési korlátokat. E korlátok miatt az EKSZ személyi állományának tagjai által benyújtott, ilyen költségek megtérítésére irányuló összes kérelmet figyelembe kell vennie, és e költségek összegei olyan tényezők alapján változnak, amelyeket e szolgálat nem tud befolyásolni, mint az átváltási árfolyam vagy az ilyen oktatási formák iránti kereslet. Ebből következően a kinevezésre jogosult hatóságnak a határozathozatali hatáskörének keretében bizonyos rugalmassággal kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára, hogy figyelembe vegye azt a teljes összeget, amelynek megtérítését kérték, a rendelkezésre álló költségvetési forrásokat és az érintett személyek által felhozott rendkívüli körülményeket.

- 165 E megállapításokra tekintettel a személyzeti szabályzat X. melléklete 1. cikkének harmadik bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az az EKSZ-t a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében rá ruházott határozathozatali hatáskör gyakorlásával kapcsolatos általános végrehajtási rendelkezések elfogadására kötelezi.
- 166 A felperesek állításával ellentétben e megállapítás összhangban van a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélettel (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 Ugyanis a megfontolások, amelyek alapján a Törvényszék megállapította, hogy az EKSZ-nek a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti eljárás vonatkozásában általános végrehajtási rendelkezéseket kell elfogadnia, nem alkalmazhatók az említett melléklet 15. cikkének második mondatára.
- 168 Ugyanis, amint az a 2016. március 17-i Vanhalewyn kontra EKSZ ítélet (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 32. pontjából a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti eljárással kapcsolatban kitűnik, az uniós jogalkotó biztosítani kívánta, hogy azon harmadik ország meghatározásához alkalmazott szempontokat, ahol az életkörülmények egyenértékűnek tekintendők az Unióban megszokottakkal, absztrakt módon és minden, annak meghatározására irányuló eljárástól függetlenül dolgozzák ki, hogy különös esetben ilyen módon egyenértékűek-e az adott országban jellemző életkörülmények. A személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdése tehát olyan általános hatályú határozatra vonatkozik, amely az EKSZ személyi állományának valamely tagállamban szolgálatot teljesítő összes tagját érinti. Egyébként hangsúlyozni kell, hogy ha valamely harmadik államban az életkörülmények nem egyenértékűek az Unióban megszokott jellemző életkörülményekkel, az EKSZ személyi állományának e tagállamban szolgálatot teljesítő tagjai életkörülmények alapján nyújtott támogatásra jogosultak.
- 169 Ellenben, amint azt a fenti 62–142. pont kifejtette, még ha az EKSZ személyi állományának valamely tagja a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében különleges helyzetben is van, e rendelkezés nem biztosít feltétel nélküli jogosultságot a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek teljes mértékben történő megtérítésére. Egyébként az e rendelkezés által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott határozathozatali jogkör nem általános hatályú határozatra, hanem rendkívüli esetekben meghozandó egyedi határozatokra vonatkozik, és a kinevezésre jogosult hatóságnak – amint azt a fenti 164. pont kifejti – e hatáskör gyakorlása közben figyelembe kell vennie a személyi állománya azon tagjainak egyedi helyzetét, akik a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítését kérték. E vonatkozásban a kinevezésre jogosult hatóságnak rugalmassággal kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára, hogy figyelembe vegye egyrészt az EKSZ személyi állományának a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot meghaladó iskoláztatási költségek megtérítését kérelmező minden egyes tagjának egyedi helyzetét, másrészt az ilyen kiadások megtérítésének költségvetési korlátait.
- 170 Ebből következik, hogy a Törvényszéknek a személyzeti szabályzat X. melléklete 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdését illető azon megállapítása, amely szerint az uniós jogalkotó biztosítani kívánta, hogy azon harmadik ország meghatározásához alkalmazott szempontokat, ahol az életkörülmények egyenértékűnek tekintendők az Unióban megszokottakkal, absztrakt módon és minden, annak meghatározására irányuló eljárástól függetlenül dolgozzák ki, hogy különös esetben ilyen módon egyenértékűek-e az adott országban jellemző életkörülmények, amennyiben az adott országban jellemző életkörülmények ilyen módon – tehát az általános végrehajtási rendelkezések keretében – egyenértékűek, a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott határozathozatali hatáskörre a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében nem alkalmazandó.

- 171 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy nem létezik a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata értelmében a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott határozathozatali hatáskör gyakorlásával kapcsolatos általános végrehajtási rendelkezések elfogadását előíró kifejezett kikötés.
- 172 Második lépésben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében általános végrehajtási rendelkezések elfogadását előíró kifejezett kikötés hiányában az ilyen kötelezettség csak kivételesen, vagyis akkor ismerhető el, amikor a személyzeti szabályzat rendelkezései olyannyira nem egyértelműek és pontosak, hogy alkalmatlanok az önkényességet kizáró alkalmazásra (lásd a fenti 159. pontot).
- 173 Márpedig a kinevezésre jogosult hatóság a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata szerint a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximumot átlépő határozatainak rendkívüli jellegét, valamint azt tekintve, hogy a kinevezésre jogosult hatóságnak e rendelkezés alkalmazásával kapcsolatban bizonyos mértékű rugalmassággal kell rendelkeznie (lásd a fenti 164. pontot), nem állapítható meg, hogy elegendő e rendelkezés világossága és pontossága hiányának bizonyítására a fenti 159. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján az, hogy e cikk a kinevezésre jogosult hatóságnak széles mérlegelési mozgásteret biztosít.
- 174 Mindenesetre ki kell emelni, hogy a felperesek nem hoztak fel olyan érveket, amelyek alkalmasak lettek volna annak bizonyítására, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata általános végrehajtási rendelkezések hiányában alkalmatlan az önkényességet kizáró alkalmazásra. Ugyanis egyfelől, amint az a fenti 62–154. pontból kitűnik, a felperesek annak bizonyítására irányuló érveit, hogy az EKSZ a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikke második mondatának alkalmazásával kapcsolatban hibát követett volna el, el kell utasítani. Másrészt meg kell állapítani, hogy a felperesek e tekintetben nem hoztak fel egyéb részletekbe menő érvet.
- 175 Végül mindenképpen hangsúlyozni kell, hogy még ha az EKSZ el is akarta volna fogadni az általános végrehajtási rendelkezéseket, a fenti 64–137. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel nem kellett volna olyan kötelezettséget előírni, hogy az iskoláztatási költségeket a személyzeti szabályzat szerint a harmadik országokra vonatkozó maximális összeget meghaladó, teljes mértékben kell megtéríteni.
- 176 A fenti megfontolásokra tekintettel el kell utasítani azon érveket, amelyek szerint az EKSZ köteles lett volna elfogadni a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondata szerinti határozathozatali hatásköre vonatkozásában általános végrehajtási rendelkezéseket.
- 177 Következésképpen a felperesek által felhozott összes jogalapot el kell utasítani. Ennélfogva a 2015. december 17-i e-mailekre és a panaszokat elutasító határozatokra vonatkozó határozatok megsemmisítése iránti kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy szükséges lenne ez utóbbi kérelem elfogadhatóságáról határozni.

B. Az egyéb megsemmisítés iránti kérelmekről

- 178 A 2015. december 17. utáni e-mailek, az iskoláztatási támogatásról készített értékelések és a kifizetett iskoláztatási támogatás összegét feltüntető illetményelszámolások megsemmisítése iránti kérelmeket illetően elegendő megállapítani, hogy a felperesek e kérelmek alátámasztásául olyan jogalapok bemutatására szorítkoznak, amelyek vizsgálatára és elutasítására a fenti 41–177. pontban már sor került. Következésképpen e kérelmeket szintén el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene az elfogadhatóságukról.
- 179 E megállapításokra tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 180 A felperesek azt állítják, hogy abban az esetben, ha a keresetet elutasítják, nem kötelezhetőek az abból eredő költségek viselésére, hogy az EKSZ úgy döntött, hogy ügyvédi közreműködést vesz igénybe. E döntés számukra nem okozhat kárt. Egy külsős ügyvédi iroda költségeinek a felperesekre történő terhelése, miközben az EKSZ saját jogi szolgálattal rendelkezik, a bírósághoz forduláshoz való jogukat sértőnek minősül.
- 181 Az EKSZ vitatja ezeket az érveket.
- 182 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 183 Mivel a felperesek pervesztesek lettek, az EKSZ kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.
- 184 A felperesek azon kérelmét illetően, hogy a Törvényszék ne kötelezze őket az abból eredő költségek viselésére, hogy az EKSZ úgy döntött, hogy ügyvédi közreműködést vesz igénybe, tekintve, hogy e kérelem a költségek megtéríthető jellegére vonatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék végzéssel határoz az érintett fél kérelmére a felperesek megtérítendő költségeiről az eljárási szabályzat 170. cikkének (1) bekezdése alapján (lásd ebben az értelemben: 2014. április 2-i Ben Ali kontra Tanács ítélet, T-133/12, nem tették közzé, EU:T:2014:176, 104. pont). Az ilyen kérelmet tehát mint elfogadhatatlant a jelen eljárásban el kell utasítani.
- 185 Egyébiránt abban az esetben, ha e kérelem az eljárási szabályzat 135. cikkének (1) bekezdésére vonatkozna, amelynek értelmében, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a pervesztes felet a saját költségein felül a másik fél költségei csak egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére, elegendő rámutatni, hogy a felperesek által hivatkozott körülmények nem igazolják e rendelkezés alkalmazását. Ezzel szemben az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének első bekezdéséből – amely ezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében alkalmazandó a Törvényszék előtti eljárásra –, hogy az uniós intézmények azzal kapcsolatban, hogy milyen módon kívánják magukat az uniós bíróságok előtt képviseltetni, vagy ehhez milyen segítséget vesznek igénybe, szabadon dönthetnek úgy, hogy ügyvédi segítséghez folyamodnak.
- 186 Ennélfogva a felperesek azon kérelmét illetően, hogy a Törvényszék ne kötelezze őket az abból eredő költségek viselésére, hogy az EKSZ úgy döntött, hogy ügyvédi közreműködést vesz igénybe, el kell utasítani.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék PO-t, PP-t, PQ-t és PR-t kötelezi a saját költségeiken felül az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) részéről felmerült költségek viselésére.

Gratsias

Labucka

Dittrich

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. október 25-i nyilvános ülésen.

Alíráások